

PREEK DOOR DE WEEK

Je bent blind of je ziet het

[Johannes 9:1-41](#) (NBV)

*Geraakt &
Geroepen*

Je bent blind of je ziet het

Zie je het of (liever) niet?

“Of Hij een zondaar is weet ik niet”, zei hij, “maar één ding weet ik wel: ik was blind en nu kan ik zien.” (Johannes 9:25)

Johannes 9, wat een prachtige geschiedenis over God die zich in de Messias op een wonderlijke, bovennatuurlijke manier laat zien en het begrip van mensen te boven gaat. Een blindgeboren man heeft iets geweldigs meegemaakt: een wonder van Jezus waardoor hij kon zien! Wat zal hij blij geweest zijn en verwonderd over alles om hem heen. Maar dan komt er toch een partij tegenstand en bagger over hem heen. Ontkenning, beschuldiging, dreiging tot aan uit de gemeenschap zetten aan toe en aanvallen op Jezus, zijn Redder en Geneesheer.

Wat een strijd voeren de mensen om dit wonderlijke ingrijpen van God/Jezus in hun greep, in hun 'begrip', te kunnen krijgen. De burenen, de Farizeeën, maar ook Jezus' eigen leerlingen. We lezen hun vraag in vers 2: *“Rabbi, hoe komt het dat hij blind was toen hij geboren werd? Heeft hij zelf gezondigd of zijn ouders?”* Dat zat zo in hun - van de omgeving meegekregen - systeem, dat ze zich waarschijnlijk niet eens afvroegen of het wel 'klopte' dat God een kind nog voordat het ook maar een zonde kán hebben gedaan met blindheid straft vanwege diens zonde... Ze zagen het niet... En dat kan.

Hiernaast een oude foto die ik ooit met een verhaal van internet plukte. Iemand vroeg in haar noodgebed aan Jezus zich te laten zien. Ze hoorde een stem: Ga naar de tuin en maak een foto. Ze zag niets bijzonders, maar drukte toch op de knop. Bij het ontwikkelen van de foto (zo ging dat vroeger) kwam dit beeld naar voren. Ze zag het niet... totdat ze het zag: een beeld van iemand die wij als Jezus kunnen herkennen... Zie je het?

Internet vind ik te onbetrouwbaar om verhalen zo maar voor waar aan te nemen. (Netelige vraag aan mezelf deze week: past het soms niet in mijn systeem?) Maar ik vind de foto wel een mooie illustratie van geloof: het kan zijn dat je het niet 'ziet', maar als je het eenmaal ziet, kun je bijna niet snappen dat een ander het niet ziet. Misschien vraag je je wel af of ze het wel willen zien. Maar kun je het ze kwalijk nemen?

In het verhaal van Johannes 9 is het verleidelijk om de leerlingen, de burenen, maar zeker ook de Farizeeën de schuld van hun blinde vlek te geven. Zou het daarom in de Bijbel staan? Ik denk dat het logischer is aan te nemen dat het is opgeschreven om ons niet dezelfde fout te laten maken. En - en dat spreekt mij misschien nog wel het meest aan - om van de blindgeboren man die ondervond hoe groot en goed God is, te leren hoe goed het is om je eenvoudig (!) aan Hem vast te houden, ook als je niet alles begrijpt. En is dan de reactie van deze man bovenaan de bladzijde niet heerlijk, eerlijk en kinderlijk eenvoudig? En véél beter dan God en zijn wegen en mogelijkheden in ons hokje te willen stoppen?

Wat zou jij in bepaalde situaties willen zeggen om te laten zien dat je je aan God vasthoudt?

Gebedssuggestie

Heer, U bent niet te bevatten groot en goed. Daar wil ik niets aan af- of bijdoen.

dinsdag 19 mei 2020

Je bent blind of je ziet het

Wiens schuld is het?

“Het heeft niets te maken met zijn zonden of die van zijn ouders. Maar door hem van zijn blindheid te genezen, toont God zijn macht.” ([Johannes 9:3](#) Het Boek)

Een man is van zijn geboorte af blind en de discipelen vragen aan Jezus of dit te wijten is aan zijn zonden of aan de zonden van zijn ouders...

Absurde vraag, zouden wij zeggen. Natuurlijk kunnen die man en zijn ouders er niets aan doen dat hij blind is, kom op zeg! Maar zo vanzelfsprekend was dat in die dagen niet en ook in onze tijd zijn er mensen die slordig omgaan met dergelijke gevoelige zaken.

Wij vragen al snel in een reflex: WAAROM? Een veel betere, op de toekomst gerichte vraag zou beginnen met: WAARTOE? Jezus geeft geen aandacht aan de oorzaak (misschien had de man gewoon domme pech?) maar richt zich op wat vervolgens gaat gebeuren: de Heer toont zijn macht door een genezingswonder.

De genezen man moest eerst met de veroordeling van de mensen leven. Nu hij door bovennatuurlijk ingrijpen van Jezus plotseling kan zien (hoe fantastisch en onwerkelijk zal dat voor hem geweest zijn!) moet hij zich ook nog eens gaan verantwoorden voor dit wonder.

De leiders van de tempel willen namelijk weten wat er gebeurd is en kunnen hun eigen ogen niet geloven. Ze hebben een probleem, want Jezus heeft iets geweldigs gedaan. Hoe kan iemand daar tegen zijn? Maar zij zijn woedend. Zelfs de ouders van de genezen man worden bij hen op het matje geroepen. Was dit echt hun zoon, de man die z'n hele leven al blind was? De ouders geven een broodnuchter antwoord: “Vraag het hem zelf. Wie weet het beter dan hij? Hij is oud en wijs genoeg.”

Nog steeds is deze reactie raak. Iemand met een lichamelijke beperking is niet dom of onmondig. Maar mogelijk gaven de ouders hun antwoord ook uit angst want de leiders van de tempel hadden volgelingen van Jezus vlak hiervoor de toegang ontzegd.

Om over na te denken

Jezus is de perfecte Geneesheer. Hij geeft een specialistische behandeling (onorthodox, maar zeer effectief), laat de patiënt op verhaal komen en komt terug voor de nazorg. En dat doet Hij waar enkele farizeeën bij staan...

Gebed

Heer, geestelijke blindheid is niet direct zichtbaar, maar kan zoveel schade aanrichten... Bewaar ons ervoor dat we zonder kennis en inzicht gaan oordelen over medemensen en moeilijke kwesties.

woensdag 20 mei 2020

Je bent blind of je ziet het

Open mijn ogen

Ja, mijn hart keert zich naar God; mijn redding komt uit zijn hand. Hij is werkelijk mijn rots en mijn bevrijder; Hij is als een burcht voor mij; niets krijgt mij uit evenwicht. ([Psalm 62:2-3](#))

Het is ongeveer 6 jaar geleden dat mijn schoonmoeder overleed. De laatste jaren van haar leven waren uiterst moeizaam geweest na een hersenbloeding. Spreken, lezen en begripsvorming waren bijna onmogelijk geworden. In het begin verzuchtte zij regelmatig dat ze liever direct was overleden in plaats van de kwelling van grote afhankelijkheid in een verpleegtehuis te moeten doorstaan. Ze zag niets van God, zo maakte ze ons vaak duidelijk.

Toch werd tijdens haar begrafenis het gedicht 'voetstappen in het zand' voorgedragen. Dit gedicht gaat over periodes in je leven waarin je denkt of ervaart er alleen voor te staan, juist als het het moeilijkst is. God is nergens te bekennen, zo lijkt het. Pas achteraf zie je dat God je juist op die moeilijkste momenten droeg, door alle ellende heen.

Bij mijn schoonmoeder zag je dat ook gebeuren. Er kwamen onverwachte lichtpuntjes, bijvoorbeeld door trouwe bezoekers van de kerk. Genieten van de warme voorjaarszon, naar het strand met een aangepaste rolstoel. Rust, geduld en acceptatie. Geraakt worden door een lied tijdens een kerkdienst. Blij worden van de maandelijkse logeerpartij bij een van je kinderen. Toch nog kunnen fietsen en de wind door je haren voelen. Haar omstandigheden veranderden niet, maar werden wel draaglijker.

Je kent het vast wel, bij jezelf of bij een ander, dat God afwezig lijkt. Maar ook al lijkt God afwezig, Hij is er wel! Door de omstandigheden kun je er blind voor zijn. God gebruikt zijn hele schepping, inclusief je medemens om je te dragen. Soms worden je ogen daarvoor pas geopend als je al in de hemel bent.

Aan welke kant van de streep sta jij? Hunker je naar Gods nabijheid? Vraag je je af of Hij je wel ziet en voor je zorgt? Laat je dan bemoedigen door de eerste verzen van Psalm 62 en vraag God of Hij je ogen ervoor wil openen. Voor lichtpuntjes, want ze zijn er echt! Of sta je aan de andere kant en ken je mensen die hunkeren naar zijn aanwezigheid. Open dan je ogen voor die ander. En wees je bewust dat jij iemand kunt zijn waardoor God bij een ander zichtbaar wordt, al is het maar voor even.

Heer, dank U dat U altijd aanwezig bent in mijn leven. Open mijn ogen om U te zien, open mijn ogen om de ander te zien.

donderdag 21 mei 2020

Je bent blind of je ziet het

Ik ben...

Jezus heeft nog veel meer wondertekens voor zijn leerlingen gedaan, die niet in dit boek staan, maar deze zijn opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leeft door zijn naam. ([Johannes 20:30](#))

Wie ben ik? Geen onbelangrijke vraag en vaak een zoektocht in ons leven. We koppelen onze identiteit vaak vast aan: wat doe ik, of wat bezit ik. Maar bepaalt dat onze identiteit?

De hele Bijbel maar voornamelijk de evangeliën zijn er op gericht ons duidelijk te maken wie Jezus is. Johannes gebruikt daarvoor vele getuigenissen van de wonderen die Jezus gedaan heeft, zijn daden. Maar belangrijker nog zijn Jezus' uitspraken waarin Hij zelf verklaart wie Hij is, zoals Hij ook doet in [Johannes 9:5](#): “Zolang Ik in de wereld ben, **ben Ik het licht voor de wereld.**” Deze “Ik ben”-uitspraak staat niet op zichzelf, zeven keer in het Johannes-evangelie komen we ze tegen, ze illustreren ook een bepaalde functie van Jezus.

“Ik ben het brood des levens” [6:35](#) – Hij onderhoudt de mensen

“Ik ben het licht der wereld” [8:12](#) – Hij verlicht hun levensweg

“Ik ben de deur der schapen” [10:7](#) – Hij verleent hen toegang

“Ik ben de goede herder” [10:11](#) – Hij draagt zorg voor hen

“Ik ben de opstanding en het leven” [11:25](#) – Hij schenkt hun leven

“Ik ben de weg, de waarheid, en het leven” [14:6](#) – Hij leidt hen in de juiste richting

“Ik ben de ware wijnstok” [15:1](#) – Hij maakt hen productief

Deze uitspraken geven eigenlijk aan hoe afhankelijk we mogen zijn van Jezus in ons alledaagse leven.

De joden begrepen echter dat Jezus met deze uitspraken zich ook aan God gelijk stelde. Daartegen kwamen ze vaak in opstand. Ze begrepen de toespeling op het Oude Testament waar God aan Mozes zijn naam bekend maakte als de: “Ik ben, die Ik ben.” ([Exodus 3:14](#))

Aanvankelijk wist de blindgeborene uit Johannes 9 niet wie degene was die hem genezen had, zijn antwoord was eerst: “Hij is een profeet.” Hij liet niet los dat het een door God gezondene was die hem had genezen. Later toen Jezus zich aan hem kenbaar maakte als de Mensenzoon, riep hij uit: “Ik geloof, Heer” en boog zich voor Jezus neer.

De “Ik ben”-uitspraken nodigen ons ook uit tot een reactie. Als Jezus Brood, Licht, Herder is, wie ben ik dan? Wil ik eten van het Brood dat leven geeft? Durf ik het aan om het Licht te laten schijnen in mijn leven, ook over delen waar het nog donker is? Ben ik een schaap dat luisteren wil naar de Goede Herder? Ben ik bereid om me te laten snoeien als rank aan de wijnstok? Als Jezus de weg is, wil ik die dan bewandelen? Laat ik mijn identiteit en perspectief bepalen door wat de 'wereld' over me zegt? Of laat ik me leiden door verbonden te zijn met Jezus? Niet onze 'ik' vooropstellen, maar beginnen met wie Hij is. Jezus, de mens in wie we God ontmoeten.

Gebedssuggestie

Thomas sprak een gebed uit toen hij na de opstanding ontdekte wie Jezus is: “Mijn Heer, mijn God!” ([Johannes 20:28](#))

vrijdag 22 mei 2020

Je bent blind of je ziet het

Je gaat het pas zien als je het doorhebt

De uitspraak van Johan Cruijff: 'Je gaat het pas zien als je het doorhebt', is de titel van een boek over leiderschap geschreven door Pieter Winsemius. Leaders onderscheiden zich doordat zij het beste uit zichzelf en hun omgeving kunnen halen.

De blinde man die weer kon zien, omdat Jezus hem genas van zijn blindheid, is een echte leider.

Hij is doelgericht: hij wil maar één ding en dat is de waarheid spreken over wat hem is overkomen.

Hij is open: Hij vertelt aan iedereen die het horen wil, hoe hij genezen is en wat er is gebeurd.

Hij heeft een heldere boodschap: Hij zegt in Johannes 9:25b *"maar één ding weet ik wel: ik was blind en nu kan ik zien."*

Hij neemt verantwoordelijkheid voor zijn eigen handelen: Tegen de farizeeën zegt hij in vers 27: *"Dat heb ik u toch al verteld, maar u luistert niet! Wat wilt u nog meer horen? Wilt u soms een leerling van hem worden?"*

Hij is authentiek, hij stelt zich kwetsbaar op, hij is enthousiast: *Johannes 9:30: "Wat vreemd dat u niet begrijpt waar hij vandaan komt, terwijl hij mijn ogen geopend heeft." En vers 33: "Als die man niet van God kwam, zou Hij dit toch niet hebben kunnen doen?"*

En tenslotte is hij vasthoudend. Ik ben onder de indruk van de standvastigheid van deze man. Hij toont leiderschap door de focus te houden op wat Jezus voor hem gedaan heeft. Hij is niet onder de indruk van wat anderen zeggen, hij is zelfs niet onder de indruk van wat de wetsgeleerden zeggen, waardoor hij weggejaagd werd en uit de synagoge werd gezet. Daar is moed voor nodig.

Deze man is duidelijk zijn eigen leider, die tegelijkertijd maar één leider heeft in zijn eigen leven en dat is God. Johannes 9:35-38 zegt: *Jezus hoorde dat (hij was weggejaagd) en zocht hem op. Hij vroeg: "Geloofst u in de Mensenzoon?" "Als ik wist wie het was, Heer, zou ik in Hem geloven", zei hij. "U kijkt naar Hem en u spreekt met Hem", zei Jezus. Toen zei de man: "Ik geloof Heer" en hij boog zich voor Jezus neer.*

Om over na te denken

Hoe kunnen we ons enthousiasme over Jezus terugvinden? Of als we op dit moment heel enthousiast over Hem zijn: hoe kunnen we dat enthousiasme delen met de mensen om ons heen?

Gebed

Heer, dank U voor uw Woord, dat we iedere dag opnieuw mogen leren leven zoals U dat van ons vraagt. Dank U dat u ons leidt in alles wat we doen. We bidden om kracht om U te volgen en standvastig te zijn in ons geloof.

zaterdag 23 mei 2020

Afgelopen zondag sprak Jurjen ten Brinke over [Johannes 9:1-41](#) (NBV).

Titel van de overdenking: Je bent blind of je ziet het.

Johannes 9, een prachtig en herkenbaar verhaal. We zien allerlei mensen die grip willen krijgen op de situatie. Ze proberen wat ze niet snappen weg te redeneren. De discipelen vragen aan Jezus of het zijn eigen schuld is of die van zijn ouders. Dat zou het kloppend maken. Jezus gaat er niet in mee. Hij zag de mens en zei: "Nee, Gods werk moet door hem zichtbaar worden." (Er staat niet dat hij dáárom blind was, maar 'dat Gods werk door hem zichtbaar moest worden.') En Jezus deed het. Ook de burens gaan op zoek naar een verklaring (Is hij het wel?) en de joodse leiders zijn ontregeld want het kan toch niet zo zijn dat dit *op sabbat* gebeurt! Als er al iets moet gebeuren, dan wel graag via manieren en mensen zoals wij die begrijpen. Ze proberen het kloppend te maken met hun wereld door te ontkennen, weg te redeneren en zelfs beschuldigingen te uiten en uitzetting uit de gemeenschap. De mens die zoiets moois ontvangen heeft, wordt monddood gemaakt. Dat nog liever...

Misschien herkennen we die stemmen ook wel in onszelf. Dat er iets is gebeurd tussen God en ons, dat Jezus in ons hart kwam. Het wonder vond plaats. Hoe heftig dat het gaandeweg zo is gegaan dat je het wonder hebt laten wegroven...

Hoe bemoedigend is het om te kijken naar die man: hij houdt vast aan wat er gebeurd is tussen Jezus en hem. 'Jullie kunnen praten wat je wilt, je kunt me intimideren, je kunt al je theologische boeken uit de kast halen om te proberen dat wat gebeurd is weg te redeneren, ik houd vast aan wat Jezus gedaan heeft. Hij heeft mij gezien, ik hoorde Zijn stem, ik voelde Zijn handen, nu kan ik zien!' Heerlijk eigennuttig, niet onder de indruk van alle tegenkrachten én vanaf nu gelinkt aan Jezus.

Jurjen stelde de vraag: "Is dit misschien de dynamiek waar we naar terug moeten? Terug naar dat wat er is gebeurd tussen Jezus en jou. Kun je ze nog koesteren, die momenten in je leven dat Hij met je sprak, dat Hij je aanraakte, je ogen opende, je vertelde over de vergeving van zonden, dat Hij je meenam op weg naar de Vader en dat je even volledig vrede vond? God heeft je zóveel gegeven, er is iets beslissends tussen Hem en jou. Waarom zou je het laten kaalvreten, kapot praten, waarom laten uitdrogen? Misschien wel door alle zorgen die je hebt. Qua gezondheid. Qua baan. Of gezien je familie. Laat het 'oergebeuren' tussen Jezus en jou de basis zijn in je leven!"

Laat je de kracht en het licht van Jezus toe of demp je het, praat je het weg, leef je eraan voorbij? Als Jezus komt, gaan blinden zien. Hij kan je ogen openen. Je bent beter af bij Hem wanneer je op de tast moet leven als het over God gaat. Terwijl als je denkt dat jij al heel scherp ziet, dat jouw visie en jouw standpunt eigenlijk amper nog iets aanvullends nodig hebben, dat je nooit meer aan God vraagt om verlichting en kracht, als je dus gearriveerd bent, je juist dan risico loopt (lees vers 39).

De eens blinde man heeft eigenlijk niets dan Jezus. Hij zegt dat ook: 'Ik kan je alleen vertellen wat er gebeurd is tussen Hem en mij. Niet meer en niet minder.' Aan de andere kant zien we allerlei praters, denkers en mensen die 'weten' hoe het zit en vinden dat het niet zo zou moeten zijn. Jurjen: "Dit is een kern in dit stuk: doorkrijgen dat ook jouw ogen steeds weer geopend moeten worden. We kunnen aanstekelijk zijn als we wat meer door zouden krijgen dat wij samen 'blinde bedelaars' zijn, die leven van Jezus die onze ogen opent.

Als ik de Bijbel goed lees, moet je voorzichtig zijn met veel zekerheden, **behalve die hele grote zekerheid: Jezus Christus die stierf en opstond uit de dood, voor jou, voor mij.**

Geloven is geen 'standpunt' of een 'mening', maar een beweging in je leven, ingezet door Jezus. Misschien moet je in je leven wel een heleboel kwijtraken en Jezus overhouden, en dan gaan beseffen dat dit eigenlijk alles is."

"Misschien is 'blindheid' wel een onderdeel van de geloofsweg. De geloofsweg begint met kennis en ervaring, met groei en verdieping, maar op die weg kun je ook je oriëntatie kwijtraken, dat je het niet (meer) begrijpt en je zekerheden wegvallen, dat je ziel een donkere nacht kent. In die nacht kun je iets leren en kun je een gelovige worden. Je kunt leren om te geloven zonder te zien, te voelen en te begrijpen, leren koersen op het enige dat je hebt: een stem die je aanspreekt, spuug op je ogen en een licht dat doorbreekt... Verlang je daarnaar?"

Hij is God. En kan méér doen dan wat wij bidden of bedenken. Wat een troost! Wat een zegen! Wat een God!

Wat sprak jou met name aan in de dienst van zondag?

Neem tijd om [Johannes 9](#) nog eens te lezen en te onderstrepen wat jou daarin het meest aanspreekt. Waarom spreekt juist dat jou aan?

Jezus zegt in vers 4: *"Zolang het dag is, moeten we het werk doen van Hem die Mij gezonden heeft; straks komt de nacht en dan kan niemand iets doen."*

Herken jij die perioden van 'dag' en 'nacht' in je geloofsleven? Waaraan denk je?

Jurjen noemde die dagperioden 'vindenstijd', ofwel gelegenheden om te geloven, je te verdiepen en om je te geven, perioden waarin er een soort toegankelijkheid is tot jezelf en tot Hem en te ervaren dat de HERE God op de een of andere manier vlakbij is.

Herken je dat in je eigen leven? Hoe ging dat? Hoe probeer je dat vast te houden?

En kijkend naar je eigen leven, wat denk je bij 'een nacht waarin niemand werken kan'?

In vers 29 zeggen de Farizeeën: *"Van Mozes weten we dat God met hem gesproken heeft, maar van deze man weten we niet waar hij vandaan komt."* Hoe ga jij om met mensen die op een of andere manier op je (geloofs)pad komen, hoe 'beoordeel' jij ze?

Denk eens na over deze zinnen van Jurjen en wat voor betekenis ze (kunnen) hebben in jouw leven:

- Geloven is geen standpunt is of een mening, maar een beweging in je leven, ingezet door Jezus!

- Misschien moet je in je leven een heleboel kwijtraken en Jezus overhouden, en dan gaan beseffen dat dit eigenlijk alles is.

Wat is jouw antwoord op Jezus' vraag: 'Gelooft u in de Mensenzoon?' (vers 35). Als je daar verder over nadenkt, wat voor gedachten komen dan naar boven? Kun je iets zeggen over hoe jij Jezus ziet? Hoe is dat gekomen? Is het beeld dat je van Jezus hebt, in de loop van de tijd veranderd? Hoe? Waardoor? Getoetst aan de Bijbel? Hoe?

Jurjen stelde ons de vraag: “Is dit misschien de dynamiek waar we naar terug moeten? Terug naar dat wat er is gebeurd tussen Jezus en jou.” Ofwel, als aanmoediging gesteld: Laat het ‘oergebeuren’ tussen Jezus en jou de basis zijn in je leven!

Heb je daar juist nu een verlangen naar? Hoe stel je je daarvoor open, hoe zou je dat kunnen bevorderen? Kun en wil je het delen met een vertrouwd iemand om er ook samen voor te bidden?

De diensten van morgen 24 mei zijn te zien en mee te beleven via de livestream op www.meerkerk.nl om 9:00 en 11:00 uur. Spreker: Wigle Tamboer.

Bijbellezing: [Lukas 24:49-53](#) (NBV)

Titel van de overdenking: Hemelvaart en het nieuwe normaal, wachten en verwachten.

Meerkerk

Als baptistengemeente neemt De Meerkerk de Bijbel als grondslag voor het leven. Zij gelooft dat het mooiste cadeau dat de mens ooit ontving, is dat God zélf – in Jezus Christus – naar de aarde kwam. Door zijn lijden, sterven en opstanding kunnen wij leven als bevrijde mensen in een open relatie met God en met elkaar.

Missie

We zijn een gemeenschap van mensen die geraakt zijn door de liefde van Jezus Christus. We weten ons geroepen Hem samen te volgen en van Zijn liefde te getuigen.

Activiteiten

Daarvoor zijn tal van activiteiten ontwikkeld voor alle leeftijden, waaronder de wekelijkse samenkomsten op zondagochtend om 09:00 en 11:00 uur. Voor wie meer wil weten over het christelijk geloof organiseert De Meerkerk drie keer per jaar een Alpha Cursus. Kom je al een tijdje in de gemeente en wil je meer weten over De Meerkerk? Volg dan de Beta Cursus, ook die wordt drie maal per jaar gehouden. Voor meer informatie over de cursussen en je aanmelden, zie de website.

Correspondentie:

Postbus 699, 2130 AR Hoofddorp

IBAN NL07 ABNA 0456 1173 26 RSIN 802147306

Kerkelijk centrum:

Bennebroekerweg 515, 2132 MD Hoofddorp'; tel: (023) 562 65 63

Kantoor:

Bennebroekerweg 517, 2132 MD Hoofddorp; tel: (023) 563 58 72

U kunt ook **corresponderen** via e-mail: info@meerkerk.nl

webadres: www.meerkerk.nl

Preek door de week en PddW⁺ dagelijks per e-mail ontvangen?

Via onze website kun je je eenvoudig aanmelden voor deze service. In deze digitale versie kun je ook direct doorklikken naar de behandelde bijbelgedeeltes, om deze (uitgebreider) in de Bijbel door te lezen.